Kui illus, tänna ja rumildane Jani kirrik on, wõib iggaüks, kellel himmo on, iggas tahhes nähha.

Ja ni hästi kirriko illuks kui ka sure Jummala auuks ja koggoduse römuks said tännawo Nelli-pühhi essimessel pühhal kännad ned örrilad 40ne heälega sissesõnnistatud, mis örrilameistri Normanni läbbi wägga hästi ehhitatud on ja 5500 rubla höbb. maksid.

Jani koggoduse wasto agga hüab sesinnane temma uus kirrik: „Hing! kida Jehowat, ja keik, mis sinno sees, temma pühha nimme. Hing! kida Jehowat, ja ärra unnusta mitte temma heateggemisi ärra.“

Kun. Taw. 103, 1—2.

Auwäärt abbimees.

Konsistoriumist kituse-aukroni wäärt arwatud kiri.

„Auus Pealik,“ — ütles naerdes üks Prantsuse wäe kapten omma üllema ette astudes; „auus Pealik, soldat Oswalt pallub ennast jälle ühheks päwaks lahti.“ — „Miks pärrast?“ tüssis pealik nurrisedes. — „Temma tahhab jälle Pariisi linna minna,“ olli wastus. — „Wõi ikka sesamma palwe?“ ütles pealik, „se ei olle mitte wõimalik. Kapten Lenorm, õõlge selle eksitud inimesele: kui temma ikka ommas wannas kombes tahhab ellada, hhsiis lääb ta wimaks peast rummalaks. Ka sedda

õõlge temmale: kui ta weel ükskord agga julgeb nisugguse palwega minnu ette tulla, et ma tedda siis kolmeks päwaks lassen puri panna. Ni kaua kui ma weel pealik selle wäe ülle ollen, ei pea soldat Oswalt mitte ennam Pariisi linna sama.“

Nõnda könneldi kümmekonna aasta eest ühhes sures kassarmi howis Ruangi linnas. Mees, kelle ülle pealik ni wihhaseks sai, olli kõige parrem soldat polkus, agga kapteni tunnistust mõda, olli temmal üks suur wigga: temma olli soldati seisuse tarwis liga wagga. Oswalt olli jubba kuus aastat wäe tenistuses, ja kõik selle aja olli temma ennast ausaste üllespiddanud. Esimeste aastate sees olli temma omma üllemate melest armas, agga poolteist aastat teed olli assi üsna teiseks läinud, sest iggaüks nüüd pilkas tedda. Se tulli sest: Pariisi linnas, kus temma wäe polk mõnne aja eest seisis, olli Oswalt ühhe misionäriga tutwaks sanud. Se wagga mees näggi, et meie Oswalt muidu küll auwäärt mees olli, agga et temmal üks assi ommeti pudus, ja se assi olli Jummala kartus, ilma kellota teil inimese tarkus ja õigus mitte ei tõlba. Oswalt hakkas sedda auwäärt meest armastama, kes temmale röömsa süddamega selle Jummala armu kulutas, kes omma armsa Poja surma andis, et Ta meid pattusid inimesi iggawesest hukkatusest piddi ärrapeastma. Temma näitas, kuida ainu üksi Jummala trums ja heldus siitsadit